

● Səhər Xiyavi

Yaylığımınla Baylayayım Yaranı

Qışda gəldin vətənə, cismidə qancıl gılanar
Qəlməyibdir anan ölsün hələ bu yurda bahar

Nüqtə-nüqtə bədənindən tilit al qan tüklür
Nənə qurban bir bədəndə bu qədər üldüz olar?

Yaylığımınla yaranı bağlayım hovlar bəbəyim
Əlimi cətr eləyim bəlkə sənə düşmədi qar

Çıxarım gül ayağından bu ağır çəkmələri
Gözlərimdən iraq oldu, ayaqın çaldı qabar

İnananmırdım oğul, o deyilən şum xəbəri
Ölümün xəbarını tər-tələsik gətədi çapar

Yandı min arzu-dilək ax... toyunu tutmamışam
Caxnaşar içdə ürək, fırtınalar məndə qopar

Zəxmə vur köksümə min dəftər ağıt nalə edim
Etdi vaxtsız ölümün qəlbimi çün sineyi tar

Qarğalar gözlərinə ox kimi batdın mələyim
Qol-budaqsız sənə, qoy ağlayım ay tazə çınar

Ana qurban bilirəm indicə yol yorğunusan
Qoy öpüm gözlərini uçsun üzərində qubar

Bilirsən ayrılığa yoxdu düzüm day anada
Kəsilən qollarını bir kərə də boynuma sar

Gecələrdə yol azıb bəlkə gözümdən keçəsən
Qoymuşam kiprikimin hər telinə bircə fənar

Neynək olsun vətənə mən səni qurban verdim
San günəslərdə səni kim dana, allahidanar

Min bahar gəlsə də oğlum, payızam mən sənsiz
Tut əlimdən məni də sənsiz olan məndən apar

